

ת"פ 34507/06/12 - מדינת ישראל נגד מהד עאסי

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 34507-06-12 מדינת ישראל נ' עאסי

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מהד עאסי

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד עליזה שירן

ב"כ הנאשם: עוה"ד ארז נוריאלי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, המתלונן מתגורר בג'לג'וליה והינו בן דודו של האני בן מאהר עאצי (להלן: "**הקרוב**") המתגורר בכפר ברא. בין הנאשם לקרוב היו קשרי חברות, וזאת בניגוד לדעתו של אביו של הקרוב (להלן: "**האב**"). במועד מסוים, פנה האב למתלונן וביקש ממנו כי יפנה לנאשם ויבקש ממנו להתרחק מהקרוב. בהמשך לכך, כשבועיים עובר ליום 14.6.12, פנה המתלונן אל הנאשם וביקש ממנו להיפגש עמו כדי לדבר. השניים נפגשו בביתו של הנאשם בכפר ברא, אז ביקש המתלונן מהנאשם כי יתרחק מהקרוב. הנאשם השיב בחיוב. ביום 14.6.12, בשעה 20:30, התקשר הנאשם מספר פעמים לטלפון הנייד של המתלונן, תוך שהוא חוסם את המספר המזוהה שלו, וביקש ממנו להגיע לכפר ברא כדי שייפגשו וישוחחו. בהמשך למתואר, נסע המתלונן למקום ברכבו יחד עם שני חברים (להלן: "**האחרים**"), ועצר את הרכב בסמוך לביתו של הנאשם. באותן נסיבות, יצא המתלונן מהרכב, בעוד האחרים נותרו ברכב, פנה אל הנאשם, והאחרון הזמינו להיכנס חזרה אל הרכב. בהמשך, נסעו המתלונן, הנאשם והאחרים ברכב, הגיעו לכניסה לכפר, והנאשם ביקש מהמתלונן שירדו מהרכב לבדם כדי לשוחח. השניים ירדו מן הרכב והתרחקו ממנו, בעוד האחרים נותרו ברכב. או אז, פנה הנאשם אל המתלונן וטען בפניו כי אינו חש בנוח עם בקשתו להפסיק את קשריו עם הקרוב. המתלונן שאל לכוונתו של הנאשם. בעוד המתלונן הסב את ראשו לכיוון רכבו, הוציא הנאשם חפץ חד ותקף באמצעותו את המתלונן בידו השמאלית. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות של ממש: חתך עורי באמה באורך 6 ס"מ, אשר הצריך ניתוח בהרדמה מלאה.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן. הנאשם יישלח לקבלת

תסקיר שירות המבחן. אם התסקיר יהיה חיובי, תעתור המאשימה לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל, וההגנה תעתור ל-6 חודשי עבודות שירות. אם התסקיר יהיה שלילי, הטיעון יהיה חופשי.

ראיות לעונש

4. **מטעם ההגנה העיד מר מחמוד עאסי**, ראש המועצה המקומית כפר ברא. העיד כי אביו של הנאשם עבד במשך כ-25 שנים כקצין ביטחון בכפר. העיד כי נפגש מתוקף תפקידו בבני טובים שנקלעים לסיטואציות של אלימות. מכיר את הנאשם. העיד כי מדובר בבחור ממושמע, עוזר בכפר, לא היה מעורב אף פעם במעשים מסוג זה. שליחת הנאשם למאסר תגרום לו לנזק רב.

5. **כן העיד אביו של הנאשם**, מר רגב עאסי. סיפר כי משפחתו היא משפחה מלוכדת, שימש כמגשר במשך כ-25 שנים. נעשתה סולחה בין המשפחות (נע/2), הוצע למתלונן פיצוי, אך המשפחה סירבה. טען כי אם הנאשם יישלח למאסר, הדבר יגרום לו לטראומה לכל חייו. ביקש להקל בעונשו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

6. על-פי תסקיר שירות המבחן מיום 2.12.13 (להלן: "**התסקיר הראשון**"), הנאשם כבן 22, רווק, מתגורר בכפר ברא יחד עם משפחתו, ועובד בשטיפת מכוניות, עסק שבבעלותו. הנאשם נעדר עבר פלילי.

7. בחקירת המעצר התרשם שירות המבחן מגילו הצעיר של הנאשם ומהצורך שלו להציג חלקים תפקודיים ונורמטיביים בהתנהגותו. ניכרו קשייו הרגשיים של הנאשם בהתמודדות עם נושאי דימוי עצמי וגברי, התמודדותו עם מצבי איום וקונפליקט ולחצים, בעיקר במצבים בהם חווה חשש לחייו ולדימויו העצמי, הגברי והחברתי. טרם מעצרו, נדרש הנאשם להתמודד עם לחצים שהוצבו בפניו מצד גורמים חיצוניים, מבלי שהיה מסוגל להיעזר בגורמי תמיכה סביבו. לאור האמור, התרשם שירות המבחן מסיכון להישנות התנהגות עבריינית. הנאשם שוחרר למעצר בית, ובמהלכו נטל חלק בקבוצת עצורי בית והגיע באופן קבוע למפגשים.

8. באשר לעבירה בה הורשע, הנאשם התקשה להתייחס לאחריותו לביצועה. תיאר כי פעל מתוך הגנה עצמית. מסר כי באותו יום נכחו יחד עם המתלונן מספר חברים אשר תכננו לפגוע בו, וכדי לחלץ את עצמו, תקף את המתלונן. הנאשם סיפר כי בינו לבין המתלונן קיים סכסוך ממושך. עם זאת ציין כי נעשתה סולחה בין המשפחות והרוחות נרגעו.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו ער לחומרת העבירה והפגיעה במתלונן, כאשר ממוקד במחירים שמשלם בעקבות הסתבכותו עם החוק. בבחינת גורמי הסיכוי לשיקום במצבו, מדובר בבחור צעיר שזו הרשעתו הראשונה בפלילים וניכר כי הוא בעל כוחות, יוזם ומנסה לגלות עצמאות בחייו. כמו כן, הוריו יכולים להוות עבורו גורמי חיזוק ותמיכה. בבחינת גורמי סיכון, התייחסותו הבעייתית של הנאשם לביצוע העבירה, קשייו ליטול אחריות על ביצועה והיעדר גילוי אמפטיה כלפי הקורבן. שירות המבחן אף התרשם כי הנאשם מצוי בתהליך הידרדרות, וזאת מתוך הלגיטימציה שנתן לאלימות בה נקט כלפי המתלונן ודיווחיו כי החל לשתות אלכוהול וכי רישיון הנהיגה שלו נפסל לאחר שביצע עבירות תעבורה. הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינו בינוני ורמת החומרה הנשקפת ממעורבות כזו הינה בינונית. לאור האמור, נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית-טיפולית בעניינו של הנאשם.

10. על-פי תסקיר שירות המבחן מיום 5.1.14 (להלן: "**התסקיר השני**"), הנאשם שב וחזר על עמדותיו ביחס לביצוע העבירה, תיאר את מעשיו כתגובה להתנהגותו האלימה של המתלונן. הנאשם נטל אחריות פורמאלית על ביצוע העבירה ופגיעתו במתלונן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להתייחס לדפוסיו האלימים. רמת הסיכון להישנות

התנהגות אלימה הינה בינונית ורמת החומרה הנשקפת ממעורבות כזו, הינה גם כן בינונית.

11. הנאשם היה בפיקוח מעצר במסגרת הליכי המעצר והשתתף בקבוצת עצורי בית. במהלך תקופת הפיקוח הנאשם גילה התמדה, הופעה סדירה, שמירה על דרישות מסגרת הטיפול הקבוצתי והשתתפות פעילה במפגשים. שירות המבחן סבר כי ציפיותיו של הנאשם מהטיפול ממוקדות בהכלה וסיוע רגשי במצוקותיו האישיות ובחיי ופחות בבדיקה ובחינה של דפוסי התנהגותו האלימים. כמו כן, בשיחה עם הנאשם, הוא לא הביע צורך להתערבות טיפולית לעניין התנהגותו האלימה. לאור האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים

12. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד עליזה שירן, הנאשם יליד 1991, ללא עבר פלילי. לאחר שמיעת חלק מהראיות, חזר בו הנאשם מכפירתו והודה בכתב אישום מתוקן. הנאשם גרם למתלונן במעשיו חתך עמוק שהצריך ניתוח בהרדמה. הנאשם תקף את המתלונן בחפץ חד, וזאת על רקע דרישתו של המתלונן לניתוק היחסים עם אדם אחר, אשר הנאשם היה מצוי עמו בקשרי חברות. הנאשם לא הודה בהזדמנות הראשונה, אלא רק לאחר שנשמעו שלושה עדים בתיק. המאשימה טענה כי התסקיר הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם הינו שלילי. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכוי להישנות התנהגות עבריינית, הנאשם התקשה ליטול אחריות לביצוע העבירה, ושירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בהליך הידרדרות. בתסקיר השני, שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי בשליטה על כעסים, והנאשם לא הביע צורך בטיפול. המעשים שביצע הנאשם הינם חמורים ורק במקרה האירוע הסתיים כפי שהסתיים. השימוש בחפץ חד מגביר מסוכנות והתוצאה של השימוש בו יכולה הייתה להיות בלתי הפיכה. המאשימה עתרה לכבד את ההסדר ברף הגבוה, ולהטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

13. לטענת ב"כ הנאשם, עוה"ד ארז נוריאלי וקובי פלומו, המעשים לא תוכננו, מדובר באירוע אימפולסיבי. המתלונן וחבריו הגיעו לביתו של הנאשם, הוא עלה לרכבם, נסעו למקום אחר ושוחחו על אותה דרישה של המתלונן שהנאשם ינתק את קשריו עם חברו. לא מדובר במעשה מתוכנן, אלא הנאשם נקלע לסיטואציה. הנאשם נוטל אחריות מלאה למעשיו, הן בפני בית המשפט והן בפני שירות המבחן, בתסקיר השני. הנאשם חפץ לשפר את דרכיו ולצאת לדרך חדשה. הנאשם עבר הליך טיפולי במשך 9 חודשים ונתרם להליך השיקום. ב"כ הנאשם טענו כי מתוך דבריו של הנאשם עולה תמונה הפוכה לגמרי מכפי שהציג שירות המבחן בתסקיר השני. הנאשם הביע רצון ונכונות להירתם להליך טיפולי, וכן השתתף מספר חודשים בהליך כזה. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, מגיע ממשפחה נורמטיבית, נטל אחריות, חסך העדתם של עדים, הגיע לסולחה עם משפחתו של המתלונן, וכן הינו צעיר לימים. ב"כ הנאשם עתרו להשתת עבודות שירות על הנאשם, וכן הסכימו לפצות את המתלונן.

14. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין

15. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות לתקופה המרבית, וזאת לצד עונשים נלווים.

קביעת מתחם העונש ההולם

16. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה, שהינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה

בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

17. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו ביטחוננו ושלמות גופו של אדם.

18. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה ממשית. הנאשם תקף את המתלונן באמצעות חפץ חד בידו השמאלית. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמה למתלונן חבלה של ממש, אשר הצריכה ניתוח בהרדמה מלאה.

19. בית-המשפט העליון חזר בשורה של פסק-דין על הצורך להילחם בנגע האלימות באמצעות הטלת עונשי מאסר משמעותיים. כך למשל נקבע בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות.

...

אף אם נניח כי המתלונן נהג שלא כשורה במהלך האירוע, אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והבריונית מצד המערער. המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער".

20. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי קיים קושי בהשוואת המקרה דנן למקרים אחרים. במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, תוקן כתב האישום כך שהעבירה המקורית שבה הואשם הנאשם, של פגיעה בנסיבות מחמירות שדינה שש שנות מאסר, נמחקה. חלף זאת, הודה והורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, שהיא עבירה של עוון, ודינה שלוש שנות מאסר. לעומת זאת, תיאור החבלות שנגרמו למתלונן, נותר כשהיה בכתב האישום המקורי. בכך נוצר קושי בהלימה שבין עובדות כתב האישום לסעיף החוק שבו הורשע הנאשם. בכפוף לאמור לעיל, בחינת הפסיקה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל מעבודות שירות וכלה במאסרים בפועל לתקופות של ממש, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12), נדחה ערעור הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר תקף את המתלונן בכך שהכה אותו בראש ובעין. הנאשם תקף את המתלונן 2 בכך שהכה באגרוף בפניו והכה בראשו באמצעות בקבוק. הנאשם נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 3622/11 **ישראל נ' מדינת ישראל** (27.5.11), נדחתה בקשת רשות הערעור של הנאשמים, אשר הורשעו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, כאשר התנפלו על המתלונן (שוטר) וחבטו בו יחד בכל חלקי גופו. לאחר שהמתלונן ניסה להימלט, הנאשמים רדפו אחריו, המשיכו לתקוף אותו, הפילוהו ארצה ובעטו בצלעותיו ובבטנו. על הנאשמים הוטלו 3 חודשי עבודות שירות.

ג. בע"פ (מח' ב"ש) 11563-08-12 **אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל** (20.2.13), נדחה ערעורה של הנאשמת, אשר הורשעה בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר הכתה את המתלוננת באגרוף בפניה, ולאחר שנפלה, המשיכה להכותה. על הנאשמת הוטלו 4 חודשי עבודות שירות.

ד. בת"פ (כ"ס) 2502-09 **מדינת ישראל נ' חסן** (25.3.10), הורשע הנאשם 1 בביצוע עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות בצוותא, כאשר הנאשם שפך מים מבקבוק על המתלונן, תקף בצוותא את המתלונן באגרופים ובבעיטות בכל חלקי גופו, וכן הכה בצוותא את המתלונן באזור הראש, תוך תלישת שערותיו. על הנאשם 1 הוטל מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

ה. בת"פ (כ"ס) 25657-01-10 **מדינת ישראל נ' וורן** (14.7.10), הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ובאיומים. הנאשם בעט בפני המתלונן, ונדון ל-6 חודשי עבודות שירות.

ו. בת"פ (חי') 5139-04-09 **מדינת ישראל נ' אלימלך** (3.2.10), הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת שוטר במילוי תפקידו ובעבירות נלוות. הנאשם תקף את המתלוננת בכך שדחף אותה במדרגות וגרם לנפילתה, כן תפס הנאשם את ידה של המתלוננת, עיקם את אצבעות ידה ובעט ברגליה. על הנאשם נגזרו 6 חודשי עבודות שירות.

ז. בת"פ (פ"ת) 18795-07-11 **מדינת ישראל נ' עאסי** (14.7.13), הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובסיוע לבריחה. הנאשם נדון לשישה חודשי עבודות שירות.

ח. בת"פ (פ"ת) 48414-09-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.1.14), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר הכה את המתלוננת בפניה, וכן גרם לסימן כחול בידה. כן הורשע הנאשם בעבירת איומים. הנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל.

21. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה ממעשיו של הנאשם עלול היה להיגרם למתלונן נזק פיזי חמור עוד יותר מכפי שנגרם לו.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות של ממש בידו, והוא נזקק לניתוח בהרדמה מלאה.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; אי שביעות רצונו של הנאשם מבקשתו של המתלונן כי הנאשם ינתק את קשריו עם הקרוב, הם שהביאו את הנאשם מלכתחילה ליצור קשר עם המתלונן כדי להיפגש עמו.

22. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל משישה חודשי עבודות שירות וכלה ב-18 חודשי מאסר בפועל.

23. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; אין ספק כי עונש מאסר, לריצוי מאחורי

סורג ובריה, יפגע באופן ממשי בנאשם. זאת בפרט בשים לב לכך שהנאשם הינו צעיר לימים, יליד 1991, אשר ביצע את העבירות חודשים ספורים לאחר יום הולדתו ה-21. בית-המשפט העליון נתן דעתו לסוגיית "הבגירים צעירים" כך שיש להתייחס לנאשם בהתאם לקבוצת גילו.

יפים לעניין זה דברי כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.13):

"כמוזכר לעיל, אחד מהשיקולים המרכזיים בענישת קטינים היא השפעה ההרסנית הפוטנציאלית עליהם כתוצאה ממאסר מאחורי סורג ובריה... בהקשר זה, יש לראות שיקול זה ככרוך ובלתי נפרד משיקולי ההתפתחות וההתבגרות. זאת, מאחר שהקושי הכרוך בנשיאת מאסר נובע בעיקר מן המאפיינים ההתפתחותיים והקוגניטיביים של קטינים. במילים אחרות, קווי השקה הרבים בין מאפיינים של קטינים לאלה של ה"בגירים צעירים", הם המובילים למסקנה שיש לבחון את השפעת המאסר על נאשמים שהם "בגירים צעירים", תוך התחשבות בגילם.

בהמשך לכך, מחקרים רבים הראו כי הנזק הפסיכולוגי שגורם עונש מאסר בפועל על בגירים צעירים חמור מהשפעתו על בגירים מעל לגיל 25, ודומה בהרבה להשפעתו על קטינים".

וראו גם ע"פ 8480/12 **בלצאו נ' מדינת ישראל** (23.1.13); ומנגד ראו והשוו ע"פ 452/14 **דבש נ' מדינת ישראל** (3.4.14).

- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם נטל אחריות למעשיו, וזאת גם אם בפני שירות המבחן נטילת האחריות לא היתה מלאה.
- ג. **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה**; הנאשם הביע הסכמתו לפצות את המתלונן בסך של 10,000 ₪.
- ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**. הנאשם נעדר עבר פלילי.
- ה. עוד יש ליתן משקל להסכם הסולחה אשר נערך בין הצדדים. הסכם הסולחה מפחית את החשש מפני קיום אירועים אלימים בין הנאשם למתלונן.
- ו. הנאשם היה עצור במשך תקופה ממשית מיום 14.6.12 ועד ליום 9.7.12.

25. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם. כן יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לשכיחותן של עבירות האלימות.

26. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות לתקופה המרבית, וזאת ללא ניכוי ימי מעצרו. סבורני כי הטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה על הנאשם שהינו צעיר לימים ונעדר עבר פלילי קודם, עלולה לגרום להתדרדרותו, ולהביא יותר נזק מתועלת לחברה.

הקנס הכספי ופיצוי למתלונן

27. הואיל ולא מוטל על הנאשם מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה, סבורני כי ראוי להטיל עליו קנס כספי משמעותי, אשר יהווה עבורו עונש מוחשי ומרתיע. כמו כן יש להטיל על הנאשם פיצוי כספי משמעותי, וזאת בשל הנזק הממשי שנגרם למתלונן עקב מעשי הנאשם.

סוף דבר

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שישה חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה במרכז לקשיש בראש העין, החל מיום 1.5.14.
- ב. שישה חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות, לרבות איומים.
- ג. פיצוי למתלונן, עד תביעה 1, בסך 10,000 ₪. הפיצוי יועבר למתלונן בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.
- ד. קנס כספי בסך של 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. ככל שקיימת הפקדה בתיק יקוזזו הפיצוי והקנס מן ההפקדה, לבקשת ההגנה. ככל שלא קיימת הפקדה ישולמו הפיצוי והקנס על ליום 1.6.14. ככל שתיוותר יתרה, תושב למפקיד.

המוצגים יושמדו או יחולטו לפי שיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ד, 10 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.